

XIV TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Sk 9:9-10)

Lugemine prohvet Sakarja raamatust:

Hõiska, Siioni tütar, rõkka rõõmust, Jeruusalemma tütar! Vaata, sinu kuningas tuleb sinu juurde.

Tema on õiglane, tema on abimees, tema on alandlik ja sõidab eesli seljas, emaesli sälu seljas. Ma hävitan Efraimist sõjavankrid ja Jeruusalemmast hobused, sõjaammudki saavad katki murtud. Tema kuulutab rahvastele rahu ning valitseb merest mereni, Eufrati jõest kuni maailma otsani.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 145:1-2. 8-9. 10-11.13-14 R:1)

R: Ma ülistan sind, mu Jumal ja mu Kuningas.

Ma ülistan sind, mu Jumal ja mu Kuningas,

kiidan sinu nime ikka ja igavesti.

Ma tänan sind igal päeval,

kiidan sinu nime ikka ja igavesti.

R:

Issand on armuline ja halastaja,

kannatlik ja suur oma helduse poolest.

Issand on hea kõigile

ja tema halastus on üle kõigi ta tegude.

R:

Issand, sind ülistavad kõik su teod

ja kiidavad kõik sinu pühad.

Nad räägivad su riigi ülevusest

ja kuulutavad sinu vägevusest.

R:

Issand on uskumistväärt kõigis oma sõnades,

helde kõigis oma tegudes.

Issand hoiab kõiki, kes on langemas

ja tõstab sirgu kõik, kes on küüru vajunud.

R:

(Teine lugemine Ro 8:8-11 9.11-13)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, teie pole lihas, vaid vaimus, kui kord Jumala Vaim teie sees elab. Kui nüüd mõnel teie seast ei ole Kristuse Vaimu, siis tema ei ole Kristuse oma. Sest kui tema, kes ta äratas Jeesuse surnuist üles, elab teie sees, siis teeb tema Vaim ka teie sureliku ihu elavaks. Niisiis, vennad, ei ole meie kohus liha tahtmisi mööda elada, muidu peaksime oma elu liha järgi seadma. Sest kui te elate liha järgi, siis te surete. Aga kui te Vaimu läbi suretate oma ihu teod, siis jääte elama.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 11:25)

Halleluuja. Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand,
et sa oled oma riigi saladuse avaldanud lapsemeelsetele. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 11:25-30)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles: “Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa oled selle varjanud tarkade ja haritute eest ning ilmutanud selle lapsemeelsetele. Jah, Isa, nii on see olnud sinule meele järgi. Kõik on minu Isa andnud minu kätte, ja keegi ei tunne Poega kui ainult Isa, ja keegi ei tunne Isa kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg tahab seda ilmutada.

Tulge minu juurde kõik, kes te olete vaevatud ja koormatud, ning mina annan teile hingamise. Võtke minu ike enda kanda ja pange mind tähele, sest mina olen tasane ja leplik meele. Minus leiab teie hing rahu, sest minu ike on hea ja minu koorem kerge.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kes me inimestena oleme? Kas me oleme targad või lapsemeelsed? Või kas pole tarkust lihtsalt mitut liiki, ja üks osa tarkusest avaneb just intuitiivses lapsemeelses äratundmises ja julguses. Nii tuleb meil endalt küsida, kas me julgeksime välja öelda tõe kuninga

kohta, kes oma edevuses arvab, et kannab eriti peeneid rõivaid, kuid kes ei taha tunnistada, et tegelikult on ta alasti... Või siis oleme pigem ise just niisugused nagu see kuningas?
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui me vaatame kohtuseriaale või – hoidku Jumal selle eest – peame ise kohtuteed käima, siis märkame, missugused institutsioonid on kohtuprotsessi kaasatud. Esiteks politsei, kes kuriteo tuvastab, asjaolusid ja asitõendeid uurib ning vajadusel kahtlusaluse vahi alla võtab; seejärel prokuratuur, kes esitab süüdistuse. Advokaat, kes kohtualust kaitseb, ning kohtunik oma kaasistujatega, kes peavad süüaluse mõistma kas õigeks või süüdi ja süüdimõistmise korral määrama karistuse. Riikides kus rakendatakse vandekohut on kaasatud veel rühm tavakodanikke, kes pärast kõigi osapoolte ärakuulamist peavad terve talupojamõistuse alusel ühehäälselt otsustama, kas kohtualuse süü on piisavalt tõendatud või mitte.

Seda, kui põnevaks kujunevad kohtuprotsessid päris elus, ei ole mul õnneks olnud võimalust kogeda. Kuid kohtuseriaalides – kus vahel pikki aastaid kestvad protsessid on kokku surutud kolmveerandtunnise saate sisse – leiame palju huvitavaid tegelasi: kurjategijaid, kes teevad näo nagu oleksid nad olnud puu otsas kui pauk käis, advokaate, kes üritavad musta valgeks rääkida, ja prokuröre ehk süüdistajaid, kes oma isekuse tõttu ei taha kuidagi leppida kaotusega – parem mingu süütu inimene trellide taha kui et nemad peaksid oma allajäämist tunnistama. Palju toredaid rolle, mida head näitlejad mõnuga mängida saavad – ja see on tõesti hirmuäratav, kui usutavana võib üks ja sama näitleja esineda erinevates filmides kas siis kurjategija, politseiniku või kohtuniku rollis.

Armsad õed ja vennad, vahel on keerulistel asjadel lihtne lahendus, kui uurida neid teisest vaatenurgast. Näoilmed ja hääletoon võivad öelda rohkem kui sõnad, nad võivad reeta inimese sügavamat olemust – või olla tunnistuseks tema petmisoskusest. Lapsemeelsus võib aga vahel viia õige lahenduseni just sellepärast, et lapsel on empaatia välja arenemata. Laps võib näha teist inimest otse, ilma enesepeegelduseta, ilma et ta hakkaks mõtlema, mida tema ise teeks kas alasti oleva kuninga, süüdi oleva süüaluse, kavala advokaadi või väiklase süüdistaja asemel.

Tegelikult näibki Jeesus tänases evangeeliumis silmas pidavat just mingit omapärast, niiõeda “täiskasvanud lapsemeelsust”, mille puhul inimene leiab endas julguse märgata tõe ja vale mustvalgeid piire, maailma vääramatut parandamatust ja kaduvust. Just sellest täiskasvanud lapsemeelsusest lähtub ka äratundmine, et inimese osa siin maailmas ongi olla vaevatud ja koormatud. Jumal ei võta eluraskusi meie õlult, ta annab meile vaid jõudu see koorem välja kanda – patukoorem, nii iseenda kui kogu inimkonna oma. Aamen.

